K E K S I

Zato ne sudite prerano, prije nego dođe Gospodin! On će osvijetliti što je skriveno u tami, objaviti nakane srdaca, i tada će svatko primiti zasluženu pohvalu od Boga.
(1 Kor 4: 5)

Jedna je djevojka čekala zrakoplov u čekaonici vrlo prometne i velike zračne luke. Pošto je trebala prilično dugo čekati na svoj let, odlučila je kupiti knjigu u obližnjem aerodromskom kiosku, kako bi joj brže prošlo vrijeme dosadnog čekanja. Uz knjigu je kupila i paketić keksa.

Sjela je u posebnu VIP čekaonicu tako da je nitko ne bi uznemiravao. Pored nje je bila stolica s keksom, a sa druge jedan sredovječan gospodin koji je udubljeno čitao novine. Kad je uzela prvi keks sa stolca pored nje, gospodin koji je čitao novine također je posegnuo za jednim keksom iz paketića na stolcu. Premda je bila neugodno iznenađena takvim ponašanjem, u tom trenutku nije ništa rekla, već je nastavila čitati knjigu. U sebi je, međutim, pomislila: *„Pogledaj ti ovo, da samo imam malo više hrabrosti, do sad bih ga već ošamarila. Kako je samo bezobrazan!“.* No, svaki put kad je ona uzimala keks, gospodin pored nje je, ne skidajući pogled s novinskog teksta ispred sebe, uzimao je jedan keks za sebe.

Nastavili su tako uzimati kekse i čitati svaki svoje štivo sve dok u paketu nije ostao samo jedan keks. U tom trenutku djevojka pomisli: *„Baš me zanima što će sad napraviti!“.* Kao da je čio njezine misli, prosijedi gospodin uze posljednji keks iz paketića i podijeli ga na dvoje, pružajući djevojci nezamjetno veću polovicu. *„Ovo je stvarno previše!“* ljutito reče djevojka, te potpuno šokirana poskoči sa stolca, uze svoje stvari, knjigu i torbu, i užurbano krene prema izlazu iz čekaonice, ostavljajući iza sebe poprilično iznenađenog gospodina.

Nešto kasnije kad se smirila i kad ju je ljutnja malo pustila, sjela je na mjesto u čekaonici da drugoj strani. Prethodno se uvjerila da u njezinoj blizini nema nikoga jer je odlučila izbjeći moguće slične neugodne događaje. Nakon nekog vremena kad joj je čitanje već dosadilo zatvorila je knjigu i posegnula prema torbi u namjeri da spremi knjigu. U tom trenutku, ugledala je neotvoren paketić keksa koji je stajao između mnoštva različitih stvari u njezinoj torbi.

Posramila se kao kakav kradljivac i tek tada je shvatila kako je njezin keks bio potpuno iste vrste kao i onaj od gospodina koji je sjedio pored nje. Ona je jela njegov keks bez pitanja, a ne obrnuto! Ali, on je, za razliku od nje, bez preneraženosti, nervoze i ljutnje, čak i svoj posljednji komad podijelio s njom, njemu potpuno nepoznatom osobom. To je bilo totalno suprotna reakcija od njezine.

Koliko ćemo puta u životu pojesti tuđi keks, a da to nikad nećemo saznati? Koliko puta ćemo donijeti zaključke prije nego smo prikupili relevantne informacije? Prije nego što brzopleto zaključimo i prije nego počnemo misliti loše o nekome ili nečemu, pomno pripazimo na detalje! Vrlo često, situacija nije onakva kako nam izgleda na prvi pogled.

Živimo u trenutku kada su promjene tako ubrzane da počinjemo razumjeti sadašnjost tek kad nestaje.